

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/89/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203646
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414203646.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom G. XXX, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou S. Š., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Dolný Kubín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom v Čadci, Fraňa Kráľa 2080, IČO: 42388911, v konaní o zaplatenie sumy 39,10 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 0,11 eura s 9,5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 23.08.2011 až do jej zaplatenia a sumu 0,49 eura s 9,5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 27.09.2011 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

III. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa náhrada pomernej časti trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 24.07.2014 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 39,10 eura, ročného úroku z omeškania 9,5 % zo sumy 11,61 eura za obdobie od 23.08.2011 do zaplatenia, 9,5 % zo sumy 0,49 eura za obdobie od 27.09.2011 do zaplatenia, 9,5 % zo sumy 23,50 eura za obdobie od 25.10.2011 do zaplatenia, 9 % zo sumy 3,50 eura za obdobie od 23.12.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.06.2013 Telefónica O2 Slovakia, s. r. o., Bratislava (ďalej len „postupca“) postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o pripojení č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) a Dodatok k Zmluve (ďalej len „dodatok“). Predmetom zmluvy bolo poskytovanie služieb v zmysle zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Na základe zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky (ďalej len „VP“) a cenník, postupca poskytol žalovanému elektronické komunikačné služby špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo VP. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platným cenníkom a vystavil žalovanému vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil žalobcovi nasledovné pohľadávky na faktúrach: č. 1021772390 na sumu 11,61 eura so splatnosťou 22.08.2011, č. 1023251525 na sumu 0,49 eura so splatnosťou 26.09.2011, č. 1024503871 na sumu 23,50 eura so splatnosťou 24.10.2011 a č. 1027148895

na sumu 3,50 eura so splatnosťou 22.12.2011. Rozpis jednotlivých vyúčtovaných položiek je uvedený v pripojených faktúrach očíslovaných variabilnými symbolmi. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky do dňa podania žaloby nič neuhradil. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Keďže sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk platobný rozkaz, ktorý tunajší súd v uvedenej veci podľa žaloby vydal 28.07.2014 pod č. k. 5Ro/213/2014-24, uznesením z 13.08.2014 č. k. 5Ro/213/2014-27 podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) bol platobný rozkaz v celom rozsahu zrušený.

Pretože ani v priebehu ďalšieho konania sa nepodarilo napriek rozsiahlemu šetreniu zistiť miesto súčasného pobytu žalovaného a následne ani osobu, ktorá by mohla žalovaného ako osobu na neznámom mieste zastupovať ako ustanovený opatrovník (rodičia žalovaného nesúhlasiaci s ustanovením za opatrovníka žalovanému prehlásili, že žalovaného nevideli cca 16 rokov), uznesením zo 06.02.2015 č. k. 5C/89/2014-52 súd žalovanému ako osobe na neznámom mieste, na ochranu jeho práv v tomto konaní ustanovil s poukazom na § 29 ods. 2 O. s. p. opatrovníka v osobe S. Š., súdnej tajomníčky tunajšieho súdu.

Na výzvu súdu žalobca prostredníctvom svojho zástupcu podaním z 24.02.2015 uviedol, že žalovaný vlastnoručným podpisom na zmluve (o pripojení) z 28.04.2009 potvrdil, že sa oboznámil so VP a platným cenníkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmysle čl. 4 bod 4.2 písm. d) je žalovaný povinný platiť za poskytnuté služby v súlade so VP najmä čl. 7 a s platným cenníkom. V zmysle čl. 7 bod 7.1. VP ceny služieb sú obsiahnuté v platnom cenníku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Na základe vyššie uvedeného boli žalovanému vyúčtované nasledovné služby - upomienka vo výške 3,50 eura (3x), výmena SIM karty vo výške 8,- eur - položka „administratívne poplatky“ (6,67 eura + DPH). Žalobca nepovažuje účtovanie vyššie uvedených poplatkov za neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou vystavených faktúr, vzhľadom k tomu bol pôvodný veriteľ nútený zaslať žalovanému upomienku na doplatenie dlžnej sumy. Žalovaný nedodrжал svoj záväzok uhrádzať pôvodnému veriteľovi sumy za poskytnuté služby, teda sám zavinił, že ho bolo potrebné upozorňovať na dlh voči pôvodnému veriteľovi. Pri poskytovaní služby - výmena SIM karty - bol žalovaný uzrozumený, že ide o spoplatnenú službu. Zároveň pripojil Cenník O2 Fér platný od 08.02.2011.

V podaní z 18.05.2015 uviedol, že s prihliadnutím na výšku dlhu a porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného nejde o neprijateľné zmluvné podmienky a všetky poplatky boli účtované žalovanému v súlade so zmluvou, VP a platným cenníkom, s ktorými bol žalovaný pri podpise zmluvy oboznámený.

V podaní z 19.05.2015 odvolávajúc sa na záver vyplývajúci z komentára k českému Občianskému súdnému rádu I, II, Drápal Ljubomír, JUDR., Bureš Jaroslav, JUDr. a kolektív, Nakladatelství C. H. Beck, str. 607 a rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26 Cdo 1986/99, navrhol, aby boli žalovaný a vedľajší účastník zaviazaní na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne, nakoľko žalobca má právo na náhradu trov konania a právneho zastúpenia nielen voči žalovanému, ale rovnako tak voči vedľajšiemu účastníkovi.

Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca so sídlom v Čadci oznámilo vstup do tohto konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného podaním z 24.09.2014, doručeným súdu 25.09.2014. O prípustnosti jeho vstupu (s ohľadom na námietku vznesenú žalobcom v podaní doručenom súdu 06.02.2015) rozhodol tunajší súd uznesením z 11.03.2015 č. k. 5C/89/2014-80 právoplatným dňom 24.04.2015 tak, že pripustil jeho vstup ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

V podaní z 01.03.2015 uvedené združenie o. i. uviedlo, že podľa tvrdení žalobcu uvedených v podanej žalobe uzatvoril postupca so žalovaným dňa 28.04.2009 zmluvu o pripojení, ktorej účelom bolo poskytnutie elektronických komunikačných služieb. Podľa § 52 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, preto je potrebné posudzovať i uvedený zmluvný vzťah s ohľadom na predpisy na

ochranu spotrebiteľa. OZ chráni spotrebiteľa, ktorý uzatvoril taký typ zmluvy, pri ktorom sa zmluvné podmienky pripravujú vopred a spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť ich obsah a jeho ochrana sa uskutočňuje pri takých neprijateľných podmienkach, ktoré neboli individuálne dojednané a sú obsiahnuté vo formulárovej zmluve. Množstvo typických spotrebiteľských zmlúv sa uzaviera aj podľa Obchodného zákonníka prípadne podľa iných právnych predpisov (napríklad zmluvy o pripojení, o dodávkach plynu a iných médií a pod.) a daná ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov bez ohľadu na to, podľa akej právnej úpravy zmluvu uzavreli. Poukazujúc na § 52 a nasl. OZ uviedol, že za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré okrem iného požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu, prípadne inú odplatu ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku. Takéto zmluvné dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Zaujímavý je fakt, ktorý vyplýva priamo z VP postupcu, že napr. porušením záväzku zo strany spotrebiteľa je spotrebiteľ sankcionovaný poplatkom, resp. zmluvnou pokutou, no ak svoj záväzok nesplní dodávateľ, ten vo väčšine prípadov nie je sankcionovaný žiadnym spôsobom. V zmluvných podmienkach sa postupca napr. zbavuje zodpovednosti za škodu za neposkytnutie služby/resp. jej nekvalitné poskytnutie a už tento stav vyvoláva značnú nerovnováhu zmluvných povinností v neprospech spotrebiteľa ako takého. Za neprijateľné podmienky označil plnenia označené vo faktúrach ako upomienka, ostatné administratívne poplatky a odpojenie z dôvodu neplatenia, ktoré vôbec nevystihujú (nepokrývajú) možné náklady žalobcu (právneho predchodcu) súvisiace s vykonaním takýchto úkonov, ale predstavujú sankciu, i keď inak pomenovanú pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas uhrádzať vystavené faktúry za poskytnuté služby. Uvedené poplatky majú pokrývať iba maximálne náklady s činnosťou stojacou za predmetným poplatkom a nie tvoriť ďalší zisk pre žalobcu (postupcu) a teda nepriamo a hlavne skryto zaťažovať spotrebiteľa. Ak by neexistoval limit spočívajúci práve v zákaze použitia ustanovení spôsobujúcich „slabšie“ postavenie spotrebiteľa, tieto náklady - poplatky by mohli byť stanovené „bez obmedzení ich výšky“. Uvedené poplatky majú teda výhradne pokrývať iba náklady na „vykonanie“ tej-ktorej činnosti. Napríklad poplatok za upomienku vo výške 3,50 eura, ktorý by mal predstavovať náklady na vyhotovenie a zaslanie takejto upomienky. V súdnom spise sa nenachádza spôsob, akým bola zaslaná upomienka, vo VP je uvedený spôsob zaslania (SMS, e-mail). Podľa cenníka žalobcu je cena za zaslanie jednej SMS vo výške 0,06 eura, čo je takmer 58-násobok ceny jednej SMS. Pri zarátaní personálnych nákladov vo výške 5 minút práce 1 zamestnanca pracujúceho za priemernú mzdu v r. 2011 vo výške 786,- eur to predstavuje personálne náklady vo výške 0,53 eura. Za predpokladu, že by žalobca zaslal písomnú upomienku, náklady poštovného by predstavovali vo výške 0,45 eura ako obyčajný list 2. triedy a vo výške 1,15 eura ako doporučený list 2. triedy. (Cenník Slovenskej pošty, a. s. dostupný na www.K.N.). Náklady na tlač a papier paušálne 0,10 eura za 1 A4. Náklady na písomnú upomienku sú neporovnateľne nižšie ako si „účtuje“ žalobca, resp. právny predchodca. Nie je zrejmé, čo si žalobca (resp. právny predchodca) predstavuje pod pojmom „ostatné administratívne poplatky“. Odplata žalobcu za odpojenie z dôvodu neplatenia je neprimerane vysoká. S odpojením má postupca minimálne náklady, predstavujúce jednoduché operácie na počítači, ktoré bežnému pracovníkovi nezaberú viac ako 10 minút čistého pracovného času. Po zarátaní všetkých možných nákladov (energie, licencie) môžu tieto predstavovať náklady maximálne 2,- eurá na jedno „odpojenie“. Uvedený výpočet zrejme „náhodou“ zodpovedá nákladom na poplatok za Odpojenie na žiadosť účastníka vo výške 1,50 eura, čo je viac ako 13-násobok. Uvedené poplatky sú neprimerane vysoké a ako také sú neprijateľné v spotrebiteľských zmluvách, majú sankčný charakter a preto je ich možné chápať aj ako akúsi „zmluvnú“ pokutu. Navrhol žalobu v časti uvedených a uplatňovaných „poplatkov“ zamietnuť.

Na pojednávaní dňa 02.03.2015 opatrovníčka žalovaného navrhla o žalobcom uplatnenom nároku rozhodnúť v zmysle listinných dokladov založených v spise, súhlasiac s tým, čo uviedol vo svojom vyjadrení vedľajší účastník na strane žalovaného.

Súd konal a na pojednávaní 20.05.2015 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu), vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ako aj opatrovníčky žalovaného, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a žiadali konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti.

Na základe vykonaného dokazovania pozostávajúceho z oboznámenia podstatného obsahu listinných dokladov tvoriacich obsah spisu predložených žalobcom mal súd preukázanú dôvodnosť podanej žaloby

len v jej nepatrnej časti. Žalovaný bol v zmluvnom vzťahu s postupcom založeným zmluvou (Zmluvou o pripojení uzavretou 28.04.2009) a dodatkom k nej z toho istého dňa, na podklade ktorej boli postupcom vystavené žalované faktúry, pričom pohľadávky v nich špecifikované boli postupcom postúpené Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2003 z 24.06.2013 v znení jej prílohy na žalobcu. Pokiaľ žalovanými faktúrami boli fakturované úhrady za služby poskytnuté postupcom žalovanému na podklade uvedenej zmluvy (šlo konkrétne o položky vo faktúre č. 1021772390 vystavenej 08.08.2011 a splatnej 22.08.2011 ako „hlasové služby (volania)“ v sume 0,09 eura + DPH (0,11 eura s DPH) a vo faktúre č. 1023251525 vystavenej 12.09.2011 a splatnej 26.09.2011 ako „hlasové služby (volania)“ v sume 0,41 eura + DPH (0,49 eura s DPH), v tejto časti, predstavujúcej doposiaľ neuhradenú úhradu za služby dojednané zmluvou súd považoval uplatnený nárok za preukázaný, nakoľko neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú VP stanovujúce v bode 4.2 písm. d) povinnosť pre žalovaného ako účastníka platiť za poskytnuté služby v súlade s VP najmä čl. 7 a platným cenníkom, ktorý je podľa bodu 7.1 VP neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, úhrady fakturované postupcom vystavenými faktúrami spôsobom vyplývajúcim z čl. 7 VP.

Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov, aplikovateľného v takomto znení podľa prechodného ustanovenia § 10c uvedeného nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na dobu omeškania po 31.01.2013, priznal žalobcovi z priznanej istiny aj uplatnený „zákonný“ úrok z omeškania tak, ako je to podrobne špecifikované pod I. výrokovej časti rozsudku, vychádzajúc zo splatnosti tej-ktorej faktúry - ich dôvodnej časti.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietol z nasledovných dôvodov:

Žalobca - jeho zástupca bol výzvou doručovanou mu spolu s predvolaním na prvé pojednávanie v tejto veci nariadené na deň 02.03.2015, vyzývaný o. i. na zdôvodnenie aj tých položiek žalovaných faktúr, ktoré sú špecifikované ako 1/ ostatné administratívne poplatky, 2/ odpojenie z dôvodu neplatenia a 3/ upomienok (fakturovaných 3x po 3,50 eura) a to z hľadiska oprávnenosti ich účtovania aj z hľadiska toho, že pre ich charakter a výšku tieto nemajú základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke na čo žalobca reagoval podaniami citovanými vyššie.

Zamietajúci výrok sa týka práve uvedených položiek obsiahnutých v žalovaných faktúrach, ktoré predstavujú vyúčtovaný poplatok za upomienku (3x po 3,50 eura) účtovaného v takejto výške vo faktúrach č. 1021772390, č. 1024503871 a č. 1027148895 posledne uvedenou faktúrou bol účtovaný len uvedený poplatok), ďalej poplatok za „ostatné administratívne poplatky“ vo výške 6,67 eura + DPH, t.j. 8,- eur s DPH, ktorý podľa vyjadrenia zástupcu žalobcu z 24.02.2015 má predstavovať poplatok za výmenu SIM karty vyúčtovaný vo faktúre č. 1021772390 a napokon poplatok za „odpojenie z dôvodu neplatenia“ vo výške 20,- eur (16,67 eura + 20 % DPH) účtovaný vo faktúre č. 1024503871 a uplatneného úroku z omeškania z uvedených súm.

Predmetná zmluva (o pripojení) je spotrebiteľskou zmluvou podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, nakoľko postupca pri jej uzatváraní a plnení konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný naopak nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách, bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté, sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pokiaľ ide o opakovane účtovaný poplatok za upomienku - 3x po 3,50 eura, odhladnuc od toho, že žalobca nijako nepreukázal, kedy a akou formou mal skutočne žalovanému doručovať takéto upomienky, možné náklady spojené s ich vyhotovením a zaslaním sú nepochybne nižšie, než uplatňovaný poplatok. Ak tieto upomienky mali byť zasielané len formou textovej SMS správy, je tento nepomer ešte výraznejší, vychádzajúc z bežnej ceny SMS správ akéhokoľvek mobilného operátora (zahŕňajúcej aj jeho zisk), na čo oprávnené poukázal aj vedľajší účastník na strane žalovaného. Zmyslom upomienok je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si (dodatočne) splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní. Ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejkoľvek „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi. Ak dlžník nereaguje na prvú upomienku, je na mieste prijať iné opatrenie (ukončiť zmluvu, pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky zákonným spôsobom...) a nie opakovane (neúčelne) vyzývať dlžníka na zaplatenie ďalšou upomienkou (ak z jeho strany neobdržal žiadnu reakciu na už prvú upomienku), pretože prípadné náklady spojené s jeho opakovaným upomínaním by nepredstavovali účelne vynaložené náklady súvisiace s vymáhaním už splatnej pohľadávky. Z týchto dôvodov súd považoval možnosť účtovania položky cenníka postupcu uvedenú v časti „iné poplatky“, špecifikovanú ako „upomienka“ vo výške 3,50 eura za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyše žalobca nepreukázal ani to, že by vôbec postupca zaslal žalovanému nejakú upomienku, kedy a akým spôsobom sa tak stalo.

Pokiaľ bol žalobcom v rámci žalovanej istiny uplatňovaný aj poplatok za odpojenie z dôvodu neplatenia vo výške podľa cenníka 20,- eur vrátane DPH, aj tento súd považoval hlavne s ohľadom na jeho výšku za poplatok majúci základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Neušlo pozornosť súdu, že v cenníku hneď nad poplatkom za odpojenie z dôvodu neplatenia je uvedený poplatok za odpojenie na žiadosť účastníka „len“ vo výške 1,50 eura (vrátane DPH), čo je viac ako 13-násobne menej ako poplatok za takú istú činnosť postupníka, len vykonávanú v iných súvislostiach, teda keď má postupca odpojiť zákazníka nie z dôvodu neplatenia, ale na jeho žiadosť. Žalobcom uplatnený poplatok za odpojenie vôbec nevystihuje (nepokrýva) možné náklady postupcu súvisiace s vykonaním takéhoto úkonu, ale v rozhodujúcej miere (ak nie až výlučne) predstavuje ďalšiu „skrytú“ sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvou platiť úhrady za poskytnuté služby, ktorá podľa názoru súdu v neakceptovateľnom rozsahu prevyšuje takéto náklady a teda predstavuje možný jednorazový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa. Aj pri úvahe, že účtované poplatky všeobecne môžu predstavovať jeden zo zdrojov zisku postupcu ako podnikateľa, výška predmetného poplatku podľa názoru súdu výrazne prevyšuje výšku zisku, ktorý možno označiť za primeraný o to viac, že v tomto prípade nejde o poplatok, ktorý by súvisel s rozsahom využívania služieb dodávateľa spotrebiteľovi, o ktoré má spotrebiteľ záujem, ale o poplatok (stanovený jednostranne dodávateľom v ním vydanom cenníku, predstavujúceho osobitnú súčasť zmluvy cez odkaz v nej, ktorý v zmluve dojednaný výslovne nebol) určený výlučne pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom. Daný poplatok je spojený výlučne s činnosťou postupcu vykonávanou len v jeho záujme, a preto na rozdiel od iných poplatkov (napríklad aj poplatku za odpojenie na žiadosť účastníka..., súvisiacich s činnosťou postupcu realizovanej na žiadosť zákazníka - spotrebiteľa, pri ktorých tak ako pri cenách za poskytnuté služby je na mieste, aby bol v nich zakalkulovaný aj primeraný zisk), by poplatky za činnosti realizované poskytovateľom služieb v jeho záujme, mali pokrývať maximálne náklady postupcu spojené s takouto činnosťou. Keďže v prípade daného poplatku nešlo o individuálne dojednanú podmienku, bolo povinnosťou súdu, aj bez návrhu, skúmať, či nie je neprijateľná a teda neplatná a súd v tomto prípade dospel k záveru o jej neprijateľnosti.

Súd osobitným výrokom nevyslovoval jej neprijateľnosť s poukazom na ust. § 153 ods. 4 O. s. p., keďže tak z vyššie uvádzaných dôvodov už tunajší súd urobil v inej veci, v ktorej vystupoval ako žalobca terajší

žalobca, konkrétne v rozsudku tunajšieho súdu z 13.01.2014 č. k. 5C/120/2013-78, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 02.04.2014.

Napokon dôvodom zamietnutia časti žalovanej istiny špecifikovanej ako „ostatné administratívne poplatky“ vo výške 8,- eur s DPH s príslušenstvom, ktorá má podľa následného vyjadrenia zástupcu žalobcu predstavovať poplatok účtovaný podľa cenníka za výmenu SIM karty, bolo to, že žalobca nijako nepreukázal, že by vôbec postupca takúto činnosť, ktorú mal uskutočniť na žiadosť žalovaného (nevedno z akého obdobia), skutočne vykonal a kedy konkrétne sa tak malo stať.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému a rovnako aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane, ktorým by ako účastníkom prevažne úspešným v spore prináležalo podľa § 142 ods. 2 O. s. p. voči žalobcovi právo na náhradu pomernej časti dôvodne vynaložených nákladov v súvislosti s týmto konaním, právo na ich náhradu nepriznal, keďže si žiadne trovy konania neuplatnili a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by im v rámci tohto konania vznikli nejaké trovy v konkrétnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).